

Arrest

nr. 307 587 van 31 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. DECLERCQ
Amazonestraat 37
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DECLERCQ en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 10 augustus 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 12 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Oostenrijk op 4 augustus 2022 (Eurodac).

1.2. Op 3 februari 2023 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.3. Op 22 augustus 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 23 augustus 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Je had op 13 juni 2023, van 14u10 tot 17u35, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Je advocaat, meester Declercq, was gedurende het hele persoonlijke onderhoud aanwezig. Jouw voogd, meneer N., was ook heel de tijd aanwezig

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, te behoren tot het Pashtounvolk, van soennitisch-islamitische geloofsbekentenis te zijn, en afkomstig te zijn uit dorp Bar Bahar, gelegen in het district Khogyani, provincie Nangarhar. Je werd daar geboren en woonde daar samen met je ouders en met je broers. Jij ging er naar school tot de vijfde graad en ook even naar de madrassa.

Je oudste broer S.(...) U.(...) R.(...) had een eigen mekaniekerszaak in Jalalabad. Allerlei klanten, waaronder zijn vrienden van de overheid, kwamen naar zijn zaak om hun auto's te laten herstellen. De taliban bedreigden je broer en zeiden dat hij moest stoppen met auto's van overheidsleden te herstellen. Je broer weigerde om te luisteren naar de taliban. Daarna benaderden de taliban je vader en zeiden tegen hem dat je broer moest stoppen met zijn werk. Uiteindelijk sloot je broer zijn mekaniekerszaak maar begon hierna, ongeveer anderhalf jaar voor jouw vertrek uit Afghanistan, wel te werken voor de veiligheidsdiensten van de overheid. Op een dag omsingelden de Taliban jullie huis. Je broer S.(...) U.(...) R.(...) belde zijn commandant, die met overheidstroepen te hulp schoot. De Taliban vielen jullie huis binnen en schoten uw broer en vader neer. Er ontstond een gevecht. De leden van de overheid evacueerden jou en je familie. Je vader en broer werden naar het ziekenhuis gebracht, maar overleden beiden. Je moeder besliste dat jij en je tweede oudste broer, N.(...) U.(...) R.(...), Afghanistan dienden te verlaten wegens een gevaar voor jullie leven.

Ongeveer vijf of zes maanden voor de machtsovername door de taliban verlieten jullie Afghanistan. Na jouw vertrek verhuisden jouw moeder en broers naar het huis van je maternale nonkel in Kuz Bahar. In Bulgarije raakte jij je broer kwijt, waarna je alleen verder doorreisde naar België. Je kwam aan in België en diende de volgende dag, 12 augustus 2022, je verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van je verzoek leg je je eigen taskara neer alsook die van je broers en je vader; medische attesten van je vader en broer; een overlijdenscertificaat van je broer; foto's van je broer in het leger, van zijn begrafenis, en van je familie; getuigschriften van jouw leerkrachten in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Je vreest vermoord te worden door de taliban omdat je broer voor de overheid werkte en de taliban jouw familie reeds aanvielen, waarbij je broer en vader stierven (CGVS p. 10 en p. 11).

Gezien je echter verschillende vage, weinig aannemelijke en niet overeenstemmende verklaringen aflegt dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou voorgehouden asielmotieven.

Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat je zo goed als niets weet te vertellen over de job van je broer. Je weet enkel, volgens wat jouw oom verklaarde, dat jouw broer voor de veiligheidsdiensten werkte. Je weet echter niet voor welke veiligheidsdiensten. Je weet evenmin wat je broer juist deed voor de

veiligheidsdiensten. Gevraagd of je iets meer weet over zijn job dat je kan vertellen, zeg je van niet. Dat je nooit iets meer zou hebben opgevangen over het werk van je broer is reeds opvallend. Je verklaart dat niemand van jouw familie jou meer informatie kan geven over het werk van je broer. Je broer S.(...) U.(...) R.(...) en vader zijn namelijk overleden en je ander broer N.(...) U.(...) R.(...) is vermist (CGVS p. 8 en p. 11). Gevraagd hoe het komt dat jouw maternale nonkel jou niet meer informatie kan geven, zeg je dat hij zelf ook niet veel informatie heeft. Hij diende namelijk voor zijn eigen gezin te zorgen en kwam niet vaak op bezoek (CGVS p. 8). Dit is erg opvallend gezien je verklaart dat je broer foto's van zijn werk stuurde naar je maternale nonkel om hem te tonen welke job hij uitoefent (CGVS p. 9). Dat jouw broer foto's zou sturen naar je nonkel om hem zijn job te laten zien, maar dat jouw maternale nonkel tegelijkertijd absoluut niets meer zou weten over de job van je broer is erg opvallend en weinig aannemelijk. In dat opzicht is het te meer opvallend dat je niets weet te vertellen over de job van jouw broer voor de overheid en ontstaat er reeds twijfel bij de geloofwaardigheid ervan.

Hier is het ook opvallend dat je maternale oom weet dat je broer in Nuristan werkte, wat specifieke informatie is, maar dat hij niet weet wat voor werk hij deed. Je hebt zelf geen goede verklaring voor waarom je oom wel weet waar je broer werkte, maar niet wat hij deed (CGVS p. en p. 17). Ook dit opvallende element doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het profiel van je broer.

Verder is het eveneens opvallend dat zelfs na het incident met de Taliban, waarbij de leden van de overheid je broer te hulp schoten, er nog steeds niemand in je familie is die weet wat jouw broer juist deed als werk. Nochtans verklaar je dat je broer zijn commandant verwittigde, waarop die hem kwam helpen, en verklaar je dat jullie geëvacueerd werden door leden van de overheid (CGVS p. 11 en p. 18). Dat er zelfs na dit gebeuren niets geweten zou zijn is erg opvallend en doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van het profiel van je broer.

Dat niemand jou iets meer weet te vertellen over het werk van je broer is te meer opvallend gezien je broer gedurende ongeveer twee jaar voor de overheid heeft gewerkt (CGVS p. 8). Bovendien werd het overlijdensattest van je broer afgegeven door het 201 Selab hoofdkwartier, waardoor redelijkerwijs gesteld kan worden dat er een bron bestaat om meer informatie te verkrijgen over het verleden werk van je broer. Dat jouw familie zich nooit zou hebben ingelicht over het werk van je broer is erg opmerkelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn profiel.

Verder weet je evenmin hoe het komt dat jouw broer vrienden bij de overheid had, die naar zijn mechanikerszaak kwamen. Jouw oom zei jou dat je broer vrienden bij de overheid had (CGVS p. 7). Jouw oom weet echter niet hoe het komt dat jouw broer vrienden bij de overheid had (CGVS p. 14). Dat jouw oom wederom ook hier absoluut niets meer over zou weten te zeggen is opvallend en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de banden van je broer met de overheid. Gelet op het geheel aan elementen supra dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het profiel van je broer S.(...) U.(...) R.(...), noch aan zijn banden met de overheid. Dit haalt automatisch ook de geloofwaardigheid van jouw relaas, dat hier rechtstreeks uit voortvloeit, onderuit.

Wat betreft de inhoud van je relaas, is het verder opvallend dat je zo goed als niets weet te vertellen over de problemen die je broer kende met de taliban. Je weet niet hoe de taliban jouw broer bedreigden. Je zegt dat dit schriftelijk of per telefoon kan zijn geweest. Je weet evenmin hoeveel keer de taliban jouw broer hebben bedreigd. Je kan dit zelfs niet bij benadering zeggen. Je weet niet hoe lang de periode ongeveer duurde dat je broer werd bedreigd. Je zegt dat je oom evenmin meer informatie had (CGVS p. 15 en p. 16). Opnieuw is het erg opvallend dat jouw oom zou weten dat je broer bedreigd was geweest door de taliban, maar hier absoluut niets meer over zou weten te vertellen. Hieruit wordt ook afgeleid dat jouw moeder evenmin iets meer weet over de bedreigingen die je broer ontving, wat eveneens opvallend is gezien je broer thuis inwoonde (CGVS p. 3). Jouw gebrekkige kennis over de problemen van je broer doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder leg je enkele verklaringen af die niet overeenstemmen. Zo zeg je tijdens je interview op de DVZ dat je vader en broer in de auto van je vader naar het ziekenhuis werden gebracht (CGVS vragenlijst 5). Op het CGVS daarentegen zeg je dat ze in een ziekenhuswagen werden vervoerd (CGVS p. 11, p. 18 en p. 19). Je zegt dat jijzelf, je andere broers en moeder in de auto van je vader werden vervoerd. Je wordt gewezen op je verschillende verklaring bij de DVZ en wordt gevraagd waarom je die aflegde. Je ontkent die verklaring te hebben afgelegd. Een simpele ontkenning van eerder afgelegde verklaringen kan redelijkerwijs niet overtuigen. Je niet overeenstemmende verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder leg je eveneens geen overeenstemmende verklaringen af over het overlijden van je vader en broer. Tijdens je interview op de DVZ zeg je namelijk dat zij om het leven kwamen door het extreem grote gevecht dat was ontstaan tussen de taliban en de overheid (CGVS vragenlijst 5). Op het CGVS daarentegen verklaar

je dat de taliban jullie huis binnenkwamen en je vader en broer neerschoten (CGVS p. 11 en p. 18). Wanneer je wordt gewezen op jouw verschillende verklaringen bij de DVZ, ontken je ook die te hebben afgelegd.

Zoals reeds opgemerkt kan een simpele ontkenning van eerdere afgelegde verklaringen niet overtuigen. Jouw niet overeenstemmende verklaringen over het overlijden van je vader en broer doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Gelet op het geheel aan elementen supra kan er geen geloof worden gehecht aan de aanval door de taliban op jullie huis, zoals door jou weergegeven. Hierdoor wordt er automatisch ook afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het overlijden van je broer en vader.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten in verband met het werk van jouw broer, kunnen deze geen dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het kader van de nood aan internationale bescherming.

Jouw eigen taskara, alsook die van je broers en vader hebben betrekking op jullie Afghaanse nationaliteit die hier in seniet onmiddellijk wordt betwist. Wel dient hier te worden opgemerkt dat niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat de taskara van S.(...) U.(...) R.(...) authentiek is en hierdoor niet kan worden vastgesteld dat die man jouw broer is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan jouw dossier toegevoegd) blijkt namelijk dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. Hetzelfde geldt voor het overlijdenscertificaat van je broer, uitgaande van het 201 Selab hoofdkwartier en voor de medische attesten van je vader en broer die betrekking hebben op hun overlijden. Zelfs al zou de taskara van je broer authentiek zijn, zijn de foto's die je neerlegt dermate onduidelijk, dat op basis daarvan niet kan worden vastgesteld dat de soldaat op de foto's dezelfde persoon is als de persoon op de taskara van jouw broer. De foto's kunnen de hierboven uiteengezette twijfels over het werk van je broer dan ook niet herstellen. Hetzelfde geldt voor de foto's van de begrafenis van je broer, die de ongeloofwaardigheid van jouw relaas niet kunnen herstellen. De foto's van je familie, waar jij zelf bovendien niet eens opstaat, kunnen in dezelfde zin niets veranderen. De getuigschriften van jouw leerkrachten hebben betrekking op jouw schoolgang in België en kunnen voor de rest de aard van de beslissing niet veranderen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'.

Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van

artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Nangarhar, Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit

heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de

negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot ongeveer dertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je er naar school te zijn gegaan en gedurende korte tijd ook naar de madrassa. Daarnaast onderhoud je nog steeds contact met je familie in Afghanistan (CGVS p. 5). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“- Artikelen 1 en volgende van het Verdrag van Geneva van 28.07.1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 26.06.1953, en artikel 1, lid 2 van het Protocol van 31.01.1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 27.02.1967;

- Artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het kind en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;

- Artikelen 2 en 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13.11. 2011 inzake normen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, en de inhoud van de verleende bescherming, zelf een herschikking van Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming;

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen;

En duidelijke beoordelingsfout.”

Verzoeker stelt dat geen rekening is gehouden met zijn jonge leeftijd. Verzoeker was ten tijde van zijn verhoor vijftien jaar oud. Zijn leeftijd op het moment van de feiten vermeld in zijn relaas was dus hoogstens dertien jaar. Verzoeker verwijst naar wetgeving en rechtspraak betreffende de kwetsbaarheid van minderjarige verzoekers. De bestreden beslissing vermeldt de jonge leeftijd van verzoeker niet, alsook de maatregelen die genomen moeten worden in dit verband. Het is volstrekt onaanvaardbaar dat de jonge leeftijd van verzoeker op geen enkel moment in de bestreden beslissing wordt vermeld. Dit is echter belangrijk om te begrijpen dat het geheugen van verzoeker omwille van deze reden soms wazig kan zijn.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak betreffende het beginsel van behoorlijk bestuur en het belang van het kind. Verzoeker stelt dat in geval van terugkeer naar Afghanistan verschillende van zijn fundamentele rechten beperkt zullen worden omwille van het feit dat hij een kind is. Uit verschillende artikels blijkt dat de regels die opgelegd worden aan kinderen en jonge personen in Afghanistan, evenals de regels die door de taliban opgelegd worden, heel streng zijn. Verzoekers opvoeding is in gevaar omwille van de toegangsbeperkingen tot bepaalde vakken wegens de stijging van de koranische lessen. De toegang tot de school is absoluut niet gewaarborgd. Daar komt ook de verplichting bij om te werken, wegens de hongersnood die in het hele land heerst.

Verzoeker stelt dat zijn relaas, zoals dit blijkt uit zijn verklaringen en de documenten die hij heeft neergelegd, voldoende nauwkeurig, gedetailleerd en coherent is. De commissaris-generaal heeft niet serieus uitgelegd hoe verzoeker toegang had kunnen krijgen tot preciezere informatie over de taken van zijn broer. Verzoekers uitleg voldeed aan de verwachtingen die men van een minderjarige mag hebben. Het is normaal dat hij als minderjarige niet op de hoogte is van alles wat er met zijn familie is gebeurd. Het is nog steeds normaal dat die informatie tot op heden niet aan hem is doorgegeven, aangezien hij nog steeds minderjarig is en moet worden beschermd. De Afgaanse familiesamenleving wordt bovendien gekenmerkt door geheimhouding en het taboe karakter van serieuze discussies die nooit worden gedeeld met kinderen en jongeren die nog minderjarig zijn. Verzoeker heeft ook verklaard dat wanneer hij de volwassenen toevallig vragen stelde over het werk van zijn broer, hij systematisch werd geslagen om hem te leren zich niet in de discussies van de volwassenen te mengen. Verzoekers broer en vader zijn overleden, zodat zij de vragen van verzoeker niet meer kunnen beantwoorden. Verder had hij er voor hun overlijden geen belang bij om dergelijke vragen te stellen. Ook zijn andere familieleden waren niet op de hoogte van de activiteiten van verzoekers broer in die tijd. Het is onserieus om te stellen dat verzoeker bij de legeradministratie, die een overlijdensakte voor zijn broer en vader had afgegeven, navraag had moeten doen over de aard van de activiteiten van zijn broer. In feite was direct besloten dat hij het land zou moeten verlaten na de moord van zijn broer en vader. Pas na aankomst in België heeft hij contact met zijn familie kunnen hervatten. Op dat moment was de taliban al meer dan een jaar aan de macht en bestond de legeradministratie al lang niet meer.

De commissaris-generaal verwerpt in de bestreden beslissing het gedocumenteerde bewijs van verzoekers relatie met zijn broer door twijfels uit te spreken over de authenticiteit van de taskara's. Hoewel de commissaris-generaal kan twifelen aan de authenticiteit van documenten op basis van algemene informatie over corruptie of vervalsing in een specifiek land, heeft de Raad consequent geoordeeld dat dit noodzakelijkerwijs hand in hand moet gaan met specifiek en persoonlijk bewijs van vervalsing op het document zelf, zoals een spelfout, een inconsistentie, etc. De commissaris-generaal voerde deze analyse niet uit en verwierp het document eenvoudigweg zonder enig specifiek onderzoek.

Verzoeker wenst de aandacht van de Raad te vestigen op het feit dat hij onlangs informatie heeft kunnen verkrijgen over zijn andere broer, die samen met hem het land is ontvlucht. Verzoeker had het contact met hem verloren toen ze in Bulgarije waren. Volgens de laatste berichten was hij daar onlangs nog. Twee weken geleden waarschuwde de familie van verzoeker hem echter dat hij onder dwang van Bulgarije naar Afghanistan was gerepatriëerd en dat hij door de Taliban was vermoord zodra hij op nationaal grondgebied was aangekomen. Hij legt een foto van het lichaam van zijn broer voor.

Dit nieuwe bewijs vormt een zeer belangrijk bewijs van de risico's die verzoeker loopt, aangezien zijn broer zich in precies dezelfde situatie bevond als hij toen zij het land verlieten.

Ook heeft de commissaris-generaal geen rekening gehouden met het voordeel van de twijfel, die *in casu* aan verzoeker moet worden toegekend wegens zijn leeftijd en de pogingen die hij gedaan heeft om duidelijk genoeg te zijn. De kleine inconsistenties in zijn verklaringen kunnen grotendeels worden gerechtvaardigd door de jonge leeftijd van verzoeker op het moment van de feiten en de lange tijd tussen de feiten en het persoonlijk onderhoud. Daarbij is het heel logisch om hem het voordeel van de twijfel te geven in het geval van enige resterende inconsistentie.

Verder vreest verzoeker om als “*verwesterd*” te worden beschouwd omdat hij al sinds augustus 2022 in België verblijft en Afghanistan nog vroeger heeft verlaten. Verzoeker haalt uitgebreid landeninformatie en rechtspraak van de Raad aan met betrekking tot verwestering en het risico dat dit vormt in geval van terugkeer naar Afghanistan. Verzoekers raadsman heeft in zijn tussenkomst aan het einde van het persoonlijk onderhoud gesteld dat verzoeker verwesterd is, zonder dat enig antwoord hierop werd gegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker had ter staving van zijn verwestering al verschillende attesten neergelegd van het schoolpersoneel dat hem dagelijks volgt. Verzoeker legt attesten neer die geen twijfel laten bestaan over zijn uitstekende integratie in de Belgische samenleving (stukken 4-7 stukkenbundel). De commissaris-generaal had minstens vragen moeten stellen over dit punt, maar heeft dit nagelaten. Dit verantwoordt de vernietiging van de bestreden beslissing, omdat deze stukken de verwestering van verzoeker bewijzen.

Verzoeker draagt daarnaast nooit traditionele Afghaanse kleding en kleedt zich casual, hij heeft geen baard en draagt zijn haar op een moderne manier. Hij heeft duidelijk een westerse stijl.

Verzoeker heeft zijn integratie geperfectioneerd en zich vertrouwd gemaakt met de westerse cultuur en waarden.

Ter conclusie vreest verzoeker het doelwit zijn van opstandelingengroepen, omdat hij als onislamitisch, pro-regeringsgezin of als spion gezien zou kunnen worden, wat ook begrijpelijk is gezien de dood van zijn eigen broer na zijn terugkeer naar Afghanistan.

De cumulatie van de verschillende vervolgingsgronden leidt ertoe dat hij moet worden erkend als vluchteling.

Subsidiair vraagt verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. Verzoeker verwijst naar rechtspraak en landeninformatie hieromtrent.

In het uiterste geval moet de bestreden beslissing volgens verzoeker nietig worden verklaard omdat er geen rekening is gehouden met alle elementen die relevant zijn voor de analyse van de zaak van verzoeker.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende documenten:

- getuigschrift van mevrouw L. L. en kopie van identiteitskaart (stuk 4);
- getuigschrift van mevrouw C. en kopie van identiteitskaart (stuk 5);
- getuigschrift van de heer M. en kopie van identiteitskaart (stuk 6);
- getuigschrift van de heer S. (stuk 7);
- foto's van verzoekers broers lijk (stuk 8).

De stukken 4 tot 7 bevinden zich in het administratief dossier en werden beoordeeld in de bestreden beslissing (Documenten, stuk 5, nr. 11).

3.1.3. In een aanvullende nota van 19 maart 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van Cedoca van 14 december 2023.

3.1.4. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting van 22 maart 2024 brengt verzoeker de volgende stukken neer:

- documenten van verzoekers broer (stuk 1);
- een schoolattest (stuk 2);
- een attest van integratie (stuk 3).

De brief van G.M. en L.L. bevindt zich in het administratief dossier en werd beoordeeld in de bestreden beslissing.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing nergens melding maakt van zijn jonge leeftijd, evenals de maatregelen die genomen moeten worden in dit verband. De Raad benadrukt echter dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 3 februari 2023, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 14; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 3). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Verder wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989

van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Tevens werd er in de bestreden beslissing wel degelijk melding gemaakt van bijzondere procedurele noden die in acht zijn genomen in het kader van verzoekers minderjarigheid. De Raad wijst op de volgende passage van de bestreden beslissing: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verder benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. Dit geldt temeer nu de Raad vaststelt dat tijdens de procedure rekening gehouden werd met verzoekers minderjarigheid. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en onaannemelijk zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan zijn onaannemelijke verklaringen door te stellen dat de Afghaanse familiesamenleving wordt gekenmerkt door geheimhouding en het taboe karakter van serieuze discussies die nooit worden gedeeld met kinderen.

Wat de neergelegde foto betreft als bewijs van de moord op zijn broer, met wie hij het land samen was ontvlucht, benadrukt de Raad dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Verder moet verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel dat moet worden toegekend omwille van verzoekers leeftijd en de lange tijd tussen de feiten en het persoonlijk onderhoud, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het bovenstaande, en gelet op het feit dat verzoeker geen andere dienstige argumenten aanbrengt in zijn verzoekschrift die afbreuk kunnen doen aan de motieven van de bestreden beslissing, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correct en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

“Je vreest vermoord te worden door de taliban omdat je broer voor de overheid werkte en de taliban jouw familie reeds aanvielen, waarbij je broer en vader stierven (CGVS p. 10 en p. 11). Gezien je echter verschillende vage, weinig aannemelijke en niet overeenstemmende verklaringen aflegt dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou voorgehouden asielmotieven.

Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat je zo goed als niets weet te vertellen over de job van je broer. Je weet enkel, volgens wat jouw oom verklaarde, dat jouw broer voor de veiligheidsdiensten werkte. Je weet echter niet voor welke veiligheidsdiensten. Je weet evenmin wat je broer juist deed voor de veiligheidsdiensten. Gevraagd of je iets meer weet over zijn job dat je kan vertellen, zeg je van niet. Dat je nooit iets meer zou hebben opgevangen over het werk van je broer is reeds opvallend. Je verklaart dat niemand van jouw familie jou meer informatie kan geven over het werk van je broer. Je broer S.(...) U.(...) R.(...) en vader zijn namelijk overleden en je ander broer N.(...) U.(...) R.(...) is vermist (CGVS p. 8 en p. 11). Gevraagd hoe het komt dat jouw maternale nonkel jou niet meer informatie kan geven, zeg je dat hij zelf ook niet veel informatie heeft. Hij diende namelijk voor zijn eigen gezin te zorgen en kwam niet vaak op bezoek (CGVS p. 8).

Dit is erg opvallend gezien je verklaart dat je broer foto's van zijn werk stuurde naar je maternale nonkel om hem te tonen welke job hij uitoefent (CGVS p. 9). Dat jouw broer foto's zou sturen naar je nonkel om hem zijn job te laten zien, maar dat jouw maternale nonkel tegelijkertijd absoluut niets meer zou weten over de job van je broer is erg opvallend en weinig aannemelijk. In dat opzicht is het te meer opvallend dat je niets weet te vertellen over de job van jouw broer voor de overheid en ontstaat er reeds twijfel bij de geloofwaardigheid ervan.

Hier is het ook opvallend dat je maternale oom weet dat je broer in Nuristan werkte, wat specifieke informatie is, maar dat hij niet weet wat voor werk hij deed. Je hebt zelf geen goede verklaring voor waarom je oom wel weet waar je broer werkte, maar niet wat hij deed (CGVS p. en p. 17). Ook dit opvallende element doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het profiel van je broer.

Verder is het eveneens opvallend dat zelfs na het incident met de Taliban, waarbij de leden van de overheid je broer te hulp schoten, er nog steeds niemand in je familie is die weet wat jouw broer juist deed als werk. Nochtans verklaar je dat je broer zijn commandant verwittigde, waarop die hem kwam helpen, en verklaar je dat jullie geëvacueerd werden door leden van de overheid (CGVS p. 11 en p. 18). Dat er zelfs na dit gebeuren niets geweten zou zijn is erg opvallend en doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van het profiel van je broer.

Dat niemand jou iets meer weet te vertellen over het werk van je broer is te meer opvallend gezien je broer gedurende ongeveer twee jaar voor de overheid heeft gewerkt (CGVS p. 8). Bovendien werd het overlijdensattest van je broer afgegeven door het 201 Selab hoofdkwartier, waardoor redelijkerwijs gesteld kan worden dat er een bron bestaat om meer informatie te verkrijgen over het verleden werk van je broer. Dat jouw familie zich nooit zou hebben ingelicht over het werk van je broer is erg opmerkelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn profiel.

Verder weet je evenmin hoe het komt dat jouw broer vrienden bij de overheid had, die naar zijn mekaniekerszaak kwamen. Jouw oom zei jou dat je broer vrienden bij de overheid had (CGVS p. 7). Jouw oom weet echter niet hoe het komt dat jouw broer vrienden bij de overheid had (CGVS p. 14). Dat jouw oom wederom ook hier absoluut niets meer over zou weten te zeggen is opvallend en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de banden van je broer met de overheid. Gelet op het geheel aan elementen supra dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het profiel van je broer S.(...) U.(...) R.(...), noch aan zijn banden met de overheid. Dit haalt automatisch ook de geloofwaardigheid van jouw relaas, dat hier rechtstreeks uit voortvloeit, onderuit.

Wat betreft de inhoud van je relaas, is het verder opvallend dat je zo goed als niets weet te vertellen over de problemen die je broer kende met de taliban. Je weet niet hoe de taliban jouw broer bedreigden. Je zegt dat dit schriftelijk of per telefoon kan zijn geweest. Je weet evenmin hoeveel keer de taliban jouw broer hebben bedreigd. Je kan dit zelfs niet bij benadering zeggen. Je weet niet hoe lang de periode ongeveer duurde dat je broer werd bedreigd. Je zegt dat je oom evenmin meer informatie had (CGVS p. 15 en p. 16). Opnieuw is het erg opvallend dat jouw oom zou weten dat je broer bedreigd was geweest door de taliban, maar hier absoluut niets meer over zou weten te vertellen. Hieruit wordt ook afgeleid dat jouw moeder evenmin iets meer weet over de bedreigingen die je broer ontving, wat eveneens opvallend is gezien je broer thuis inwoonde (CGVS p. 3). Jouw gebrekkige kennis over de problemen van je broer doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder leg je enkele verklaringen af die niet overeenstemmen. Zo zeg je tijdens je interview op de DVZ dat je vader en broer in de auto van je vader naar het ziekenhuis werden gebracht (CGVS vragenlijst 5). Op het CGVS daarentegen zeg je dat ze in een ziekenhuiswagen werden vervoerd (CGVS p. 11, p. 18 en p. 19). Je zegt dat jijzelf, je andere broers en moeder in de auto van je vader werden vervoerd. Je wordt gewezen op je verschillende verklaring bij de DVZ en wordt gevraagd waarom je die aflegde. Je ontkent die verklaring te hebben afgelegd. Een simpele ontkenning van eerder afgelegde verklaringen kan redelijkerwijs niet overtuigen. Je niet overeenstemmende verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Verder leg je eveneens geen overeenstemmende verklaringen af over het overlijden van je vader en broer. Tijdens je interview op de DVZ zeg je namelijk dat zij om het leven kwamen door het extreem grote gevecht dat was ontstaan tussen de taliban en de overheid (CGVS vragenlijst 5). Op het CGVS daarentegen verklaar je dat de taliban jullie huis binnenkwamen en je vader en broer neerschoten (CGVS p. 11 en p. 18). Wanneer je wordt gewezen op jouw verschillende verklaringen bij de DVZ, ontken je ook die te hebben afgelegd. Zoals reeds opgemerkt kan een simpele ontkenning van eerdere afgelegde verklaringen niet overtuigen. Jouw niet overeenstemmende verklaringen over het overlijden van je vader en broer doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Gelet op het geheel aan elementen supra kan er geen geloof worden gehecht aan de aanval door de taliban op jullie huis, zoals door jou weergegeven. Hierdoor wordt er automatisch ook afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het overlijden van je broer en vader.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten in verband met het werk van jouw broer, kunnen deze geen dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het kader van de nood aan internationale bescherming.

Jouw eigen taskara, alsook die van je broers en vader hebben betrekking op jullie Afghaanse nationaliteit die hier in seniet onmiddellijk wordt betwist. Wel dient hier te worden opgemerkt dat niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat de taskara van S.(...) U.(...) R.(...) authentiek is en hierdoor niet kan worden vastgesteld dat die man jouw broer is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan jouw dossier toegevoegd) blijkt namelijk dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. Hetzelfde geldt voor het overlijdenscertificaat van je broer, uitgaande van het 201 Selab hoofdkwartier en voor de medische attesten van je vader en broer die betrekking hebben op hun overlijden. Zelfs al zou de taskara van je broer authentiek zijn, zijn de foto's die je neerlegt dermate onduidelijk, dat op basis daarvan niet kan worden vastgesteld dat de soldaat op de foto's dezelfde persoon is als de persoon op de taskara van jouw broer. De foto's kunnen de hierboven uiteengezette twijfels over het werk van je broer dan ook niet herstellen. Hetzelfde geldt voor de foto's van de begrafenis van je broer, die de ongeloofwaardigheid van jouw relaas niet kunnen herstellen. De foto's van je familie, waar jij zelf bovendien niet eens opstaat, kunnen in dezelfde zin niets veranderen. De getuigschriften van jouw leerkrachten hebben betrekking op jouw schoolgang in België en kunnen voor de rest de aard van de beslissing niet veranderen."

Dat verzoeker systematisch werd geslagen om hem te leren zich niet in de discussies van de volwassenen te mengen, werd niet teruggevonden in het administratief dossier. Ook het feit dat verzoeker pas na aankomst in België het contact met zijn familie heeft hersteld, werpt geen ander licht op de mogelijkheid om verdere inlichtingen te bekomen over het werk van zijn broer voor de inlichtingendiensten, ook al is de taliban ondertussen aan de macht. Het al dan niet langer bestaan van de legeradministratie voegt niets specifiek toe aan de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Waar verzoeker stelt dat hij het risico loopt om als "verwesterd" te kunnen worden beschouwd omdat hij als sinds augustus 2022 in België verblijft en Afghanistan nog vroeger heeft verlaten, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "Afghanistan Country Focus" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden.

Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of

individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul.

Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat "*zina* betreft" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*").

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst

naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "*Country guidance: Afghanistan*" januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker stelt *in casu* dat hij al sinds augustus 2022 in België verblijft en Afghanistan nog vroeger heeft verlaten. Verzoekers raadsman heeft duidelijk gesteld in zijn tussenkomst aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker verwesterd is. Verzoeker legt attesten neer in zijn verzoekschrift die geen twijfel laten bestaan over zijn uitstekende integratie in de Belgische samenleving (stukken 4-7 stukkenbundel).

Ook in zijn aanvullende nota legt hij kopieën van documenten van zijn broer, een schoolattest en een attest van integratie neer. Verzoeker draagt daarnaast nooit traditionele Afghaanse kleding en kleedt zich casual, hij heeft geen baard en draagt zijn haar op een moderne manier. Hij heeft duidelijk een westerse stijl. Verzoeker heeft zijn integratie geperfectioneerd en zich vertrouwd gemaakt met de westerse cultuur en waarden. Verzoeker vreest het doelwit zijn van opstandelingengroepen, omdat hij als onislamitisch, pro-regeringsgezind of als spion gezien zou kunnen worden, gezien de dood van zijn eigen broer na zijn terugkeer naar Afghanistan.

Uit voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoeker was bijna 15 jaar oud toen hij in België is aangekomen, na 5 à 6 maanden onderweg te zijn geweest. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan reeds in zekere mate gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, waar hij altijd met zijn familie in Bar Bahar, in het district Khogyani in de provincie Nangarhar heeft gewoond. De Raad wijst er verder op dat verzoeker slechts sinds augustus 2022 in België heeft verbleven in het kader van de asielpprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Verzoeker spreekt ook nog steeds Pashtou, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4) en ter terechtzitting. Hij heeft nog steeds contact met zijn familie in Afghanistan (*ibid.*, p. 5).

Wat de neergelegde foto betreft als bewijs van de moord op zijn broer, met wie hij het land samen was ontvlucht, herhaalt de Raad dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Evenmin voert verzoeker persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP